

SZERETET AZ ÚT A GYŐZELEMHEZ

Dömök László élőben elhangzott tanításának nyers szövege
Budapest, 2020. augusztus 30.

Dicsőség Istennek! Mindjárt itt az elején egy rövid megvallást tegyünk, dicsőség Istennek. Halleluja! Tegyük meg a megvallásunkat a mai alkalommal, mert az van meg az életünkben, amit hittel kimondunk. Ezt most meg is tesszük. Mondjuk ki együtt:

Isten szeretete kitöltetett a szívembe a Szent Szellem által. Minden törekvésem az, hogy megengedjem ennek a szeretettermészetnek, hogy uralkodjon felettem. Nem fogom megengedni, hogy a természetes emberi értelmem uralkodjon felettem! Megtiltom a hústestemnek, hogy uralkodjon felettem! Gyakorolni és alkalmazni fogom a szeretet gyümölcsét, hogy növekedjen, és sokasodjon. Úgy is teszem ezt, hogy nem veszem figyelembe az igazságtalanságokat, a támadásokat, a megszegéseket, mert ezt Jézus viselte helyettem.

Most mindenedet szedd össze, és úgy mondd ki teljes hittel: *Mindenkiről a legjobbat feltételezem! Így a szeretetem növekedhet, fejlődni fog, és sokak számára áldás leszek. Isten szeretetét keresem az életemben, így a szeretetem bővölködni fog. Isten le fogja aratni a dicsőséget. Ámen. Halleluja!*

Dicsőség Istennek, legyen az Úré minden dicsőség! Halleluja! Hálát adunk Istennek, köszönöm az Úrnak, hogy itt lehetek, és köszönöm, hogy egy pár szót szólhatok. Igyekszem beosztani az időt, amit az Úr adott. Dicsőség Istennek! Az idő az, ami ellenünk dolgozik, akár hitben, vagy hit nélkül élünk, de az Úr segít nekünk, hogy munkára fogjuk az időnkét. Úgy van! Ámen! Halleluja! Az Efézusi levél 3. fejezetéhez megyünk. Ezzel szeretném kezdeni a mai alkalommal. Könnyű dolgok lesz velem.

Efézus 3,14–16.

14. Ezokáért meghajtom térdeimet a mi Urunk Jézus Krisztusnak Atyja előtt,

15. Akiről nevezetik minden nemzetség mennyen és földön,

16. Hogy adja meg néktek az Ő dicsősége gazdagságáért, hogy megerősödjetek hatalmas erővel az Ő Szelleme által a belső emberben;

Itt meg is állok picit. A mai világban, a mai időkben, ha nem ezzel az Igével kelsz föl és mérs el dolgozni, mérs ki a világba, akkor meggyúlhet a bajod, meggyúlhet a bajunk nagyon sok mindennel. Azt mondja, hogy adja meg néktek az Ő dicsősége gazdagságáért, hogy megerősödjetek hatalmas erővel az Ő Szelleme által a belső emberben. Nagyon sokan vannak, akik erőseknek tűnnek, a maguk erejéből. Nagyon sokan vannak, akik manapság saját harckat vívnak, szembemennek mindennel, viaskodnak, lázadoznak, semmi nem tetszik. Nem úgy megy a dolog, ahogy én elterveztem, ezért elegendem van mindenből, felmondok! Tudjátok, napjában körülbelül tízszer hallom ezt a mondatot, hogy felmondok. Egy olyan világban élünk, ahol olyan világ vesz minket körül, ahol mindig mindenki föl akar adni mindent, ha nem úgy mennek a dolgok, ahogy ő elképzelte. Feleséggemmel nem olyan régen beszélgettünk, hogy vajon a második világháború idején a nagyszüleinknek a Don kanyarban mennyire nagy kedvük lett volna a mínusz negyven fokban feladni azt az egészet? Sándor bácsival még találkoztam sokat, sokszor mesélt a háborús időkről, és sokszor lett volna kedvük feladni. Nem volt választási lehetőségük. Ott kellett, hogy legyenek. Akik kitartottak, Isten megáldotta őket, és haza is tudtak jönni. Bölcsnek kellett lenni. Most nem megyek bele a sztorizgatásokba, lenne mit elmondani azokból, amit hallottam tőle, és az idősebbektől, vagy ahol felnőttem, azon a környéken.

Isten nem tud áldássá lenni senki számára, aki föladja. Isten azok számára tudja az Ő teljességét elhozni, akik végigmennek az úton. Dicsőség Istennek! Tudom, hogy az evangéliációk során mindenki nagyon szorgalmas tud lenni, az istentiszteleti alkalmak során nagyon sok áment lehet kapni, nagyon serényen tudnak dolgozni, de mikor bezáródik az ajtó és hazamegyünk, és vár a konyhában a három napos mosatlan, akkor ugye nem azzal a kedvvel

kezdünk neki a mosogatáshoz, ha nincs mosogatógépünk, például, hogy hú, dicsőség Istennek, most el fogok mosogatni! Nem így szoktunk nekikezdeni, hanem vasárnap délután, vagy akkor, amikor nekikezdünk, akkor odanézünk, és azt mondjuk, hogy oh! Amikor éppen eltervezted azt az öt percet: Ez az öt perc az enyém lesz, és most le fogok ülni, és megiszom egy cappuccinot, egy kávét, és elolvasok egy fejezetet a Bibliából, vagy csak a Hagin napi tanítás közül legalább az Igét felolvasom! – és abban a pillanatban a gyermekeid körül az egyik fölsikolt a szobába, mert valami történik. Ez egy teljesen ismeretlen terület mindenki-nek, gondolom.

Az érdekes az, hogy ilyenkor vagyunk igazán megpróbálva a hitünkben. Mert valójában igazi keresztények akkor vagyunk, amikor ezek a dolgok történnek velünk. Mindig keresztények vagyunk, dicsőség Istennek, de arra gondolok, hogy a hitünk itt tud megmutatkozni a legjobban, hogyan reagálunk rá, és hogyan kezdünk neki. Mindjárt mondok egy példát is rá. Adja meg néktek az Ő dicsőségéért, hogy megerősödjete hatalmas erővel az Ő Szelleme által a belső emberben. Nem azt mondja, hogy erősödj meg az elméd szelleme szerint. Sőt, azt mondja, hogy változz el az elméd megújítása által! A televízióban, a rádióban az intellektuális emberek, sőt a hétköznapi emberek is használnak szószerkezetet, amitől mindig egy kicsit összeszorul a gyomrom, jó értelemben is, meg rossz értelemben is mindenhogy, tudjátok, hogy miért? Mert az emberi elme magasztaltatik föl. Szóljatok, ha még nem hallottátok ezt a szerkezetet. Szinte minden nap lehet hallani – ha egy politikus beszél, ha egy elnök beszél, ha egy hétköznapi ember –, hogy „én azt gondolom”. Ez kinek a gondolata?

A másik, ami legjobban az önzésre mutat rá, az „én úgy érzem”. Nagyon vigyáznunk kell ezzel a két szerkezettel, mert minket magasztalhat föl, és az érzéseink pedig zsákutcába vihetnek, ha azokat követjük. Ma úgy volt a szívemen, hogy szeretnék egy pár gondolatban segítséget adni. Azt hiszem, hogy az Úr azt szerette volna, hogy egy pár gondolat segítségül legyen, onnantól kezdve, ahogy kimegyünk innen az ajtón, és elkezdjük a mindennapi életünket. Amikor az elménk magasztaltatik fel, az nem azt jelenti, hogy az Ő dicsőségével, az Ő megértésével vagyunk teljesek, hanem mi akarjuk megtenni, esetleg fölbosszantottak bennünket dolgok, igazságtalanságok, és azt mondjuk, hogy na, majd mi megmutatjuk, majd mi rendet teszünk! Nagyon sok ismerősöm van, aki a nagy rendcsinálás közben a saját házasságával, saját életével fizetett. A kapcsolataival. Nem azért, mert ő rosszul gondolta, hanem azért, mert rosszul kezdett hozzá. Szeretet nélkül nem tudunk gyümölcsöt teremni. Ezt sosem szabad elfelejteni! Néha nagyon szeretnénk, bocsánat a kifejezésért, egy-egy nyaklevest adni valakinek, aki éppen rosszul méretezi az útjait. De tegyük meg ezt szeretettel, szellemi értelemben. Minden alkalommal. Menjünk csak tovább.

Efézus 3,17–19.

17. Hogy lakozzék a Krisztus hit által a ti szívetekben;

18. A szeretetben meggyökerezettek és alapot vegyetek, hogy megérthessétek minden szentekkel egybe, mi a szélesség és hosszúság és mélység és magasság.

19. És megismerjétek a Krisztusnak minden ismeretet felülhaladó szeretetét, hogy ekképpen beteljesedjete az Istennek egész teljességéig.

Ami minket be tud teljesíteni igazán, az a Krisztus Szelleme. A drága Szent Szellem, aki az Igével együtt dolgozik. A Szent Szellem és az Ige egyek. Voltak ilyen „kedvenc mondataim” az elmúlt években, hogy kedves testvérnő azt a kijelentést vette az imakörön, hogy azt mondta neki a Szent Szellem, hogy nem kell többet a gyülekezetbe járni. Vajon ezt a Szent Szellem mondta-e? Nem mondhatta, mert a Szent Szellem csak olyan dolgot jelent ki nekünk, ami az Igével megegyezik. Dicsőség Istennek! Itt szeretném még mellé tenni azt, hogy szeretetben jelenti ki, nem gonoszúsággal. Hány olyan helyzet volt, hogy jöttek, és azt mondták, hogy voltam az imakörön, és a Szent Szellem elmondta nekem arról a másiktól ezt és ezt a dolgot. Hát én arra nagyon kíváncsi lennék! Azt mondja, hogy ha ide teszünk egy kis könyvjelzőt, és elmegyünk a János evangéliumra, akkor ez alól a sztereotípiától is kiüthetjük a lábukat.

Ugyanis a Szent Szellem nem fog olyat kijelenteni, ami a másíknak kárt okozna. Soha nem tesz ilyet. Nézzük csak:

János 14,26.

26. Ama Vigasztaló pedig, a Szent Szellem, akit az én nevemben küld az Atya, Ő mindenre megtanít majd titeket, és eszetebe juttatja mindazokat, amiket mondtam néktek.

Vagyis amikor az imaköről valaki kijön, vagy bármikor a bibliatanulmányozás során, és elmondja azt, hogy a másíkról megláttam, hogy mennyi kárt okozott nekem, mennyi gonosz-ságot tett ellenem, és én hogyan fizessek meg neki? Egyben biztos lehetsz, ezt nem a Szent Szellem mondta, inkább a hústest. A Szent Szellem nem fog olyat kijelenteni, ami nem egyezne meg Krisztus szeretetével. Egyébként, ha látni akarjátok a Szent Szellem munkáját, akkor tekintsetek Jézusra, hogy mit végzett el! Ez az a munka, ami például adatott nekünk, hogy nekünk is azt kell végeznünk. Halleluja! Ha valaki talál olyan fejezetet a Bibliában, hogy Jézus elpletykálta erről meg arról, hogy az mit tett, akkor szóljatok, mert nekem az kimaradt a Bibliából. De örülök is, hogy kimaradt, mert én ilyen Jézusról nem hallottam. Egy szerető Jézusról hallottam, aki értem adta az életét, akit leköpdöstek, megvertek, tövis-koronával megkoronáztak, és olyan dolgokért bántottak, amiket soha nem követett el. Lásd, a világ azt a terhet nem tudja cipelni.

Nézzétek meg a világot, mennyi okosságot tudnak kitalálni! Itt egy járványhelyzet történt most, az elmúlt hónapokban. Nézzétek meg a vezetők okosságait! Nagy szükségük van rá, hogy imádkozzunk értük. Mert a „jobbnál jobb” döntéseket hozzák meg. Ha jó döntéseket hoznak, abban nagy-nagy szerepe van azoknak a keresztyéneknek, akik tudják, hogyan kell imádkozni, legyen dicsőség Istennek! Ámen! Az Úr mindent a javukra fordít azoknak, akik Őt szeretik. De azt megláthatjuk, hogy a világnál nincs bölcsesség. A világnál nincsen békesség. Nagyon sokan keresik azt a békességet, amit a világ megadhat. De Jézus egy éles határvonalat húz a világ, és az Úr békessége között. Nézzük csak tovább:

János 14,27.

27. Békességet hagyok néktek; az én békességemet adom néktek: nem úgy adom én néktek, amint a világ adja. Ne nyugtalankodjék a ti szívetek, se ne féljen!

Ki van hangsúlyozva: az „én békességemet”. Nem a piacoknak a békességét, nem az internet és Facebooknak a békességét, nem a kommentelők békességét, nem a viszálykodóknak a békességét, nem a világi örömeket tartalmazó világnak a békességét, hanem azt mondja, az enyémet. Az én sajátomat. Az, ami nekem adatott, azt odaadom nektek. Miért volt ez annyira fontos? Tudja az Úr, hogy e nélkül képtelenek lennénk boldogulni. Ha nem lenne ez a békesség ott, nem lenne ott az életünkben, és nem lenne rá felhívva a figyelmünk, hogy erre fordítsuk oda a fejünket, nagyon-nagyon könnyen akár én is, akármelyikünk letérhetne az útról. Azt mondja, az én békességemet adom néktek. Nem úgy adom én néktek, ahogy a világ adja. Látod? Ezért azt mondja: ne nyugtalankodjék a ti szívetek, se ne féljen. Ámen. Ez egy lényeges dolog.

Ahogy az Efézusi levélben olvastuk, hogy a szeretetben kell meggyökereznünk. A szeretetben. Számptalan olyan alkalommal történt az meg, hogy szerettem volna evangelizálni Krisztus örömmüzenetét, valaki felé, és nem volt fogadóképes. A szíve nem volt olyan állapotban. Ellenállt, és ilyenkor mit teszünk? Van, aki erőszakoskodik, van, aki mint egy kényszer-zubbonyt, rá akarja húzni Jézust. Nem lehet! Nem lehet lenyomni a torkukon. Mit kell tenned? Imádkozni. De ha ügyesek és meggondoltak vagyunk, akkor már az evangelizáció előtt elkezdünk imádkozni. Szoktam hallani azt, hogy most már nincs mit tenni, most már csak imádkozni kell, mert mindent elvégeztünk! Hát ez nem a megfelelő sorrend. Mert mielőtt nekikezdünk bármit tenni, le kell ülnünk imádkozni. Nem szeretem valójában ezt a szót, hogy kell, de mégis azt mondom, hogy kell. Ha enni akarsz, akkor ételt kell vened, vagy főznöd kell, vagy készítened kell. Bizony ez szükséges. Az életünkben is szükséges, mindannyiunknak.

A világnak egy olyan békessége van, amit az ő nagy szeretetével próbál felkínálni az embereknek. Ebben a békességben az ember felmagasztalása van. Tulajdonképpen, csak egy összezavartságot hoz. Ez a „világ békessége”. Ez nem békesség. A világ szeretete nem szeretet. Ahogy olvastam annak idején, a Biblia három különböző szót használt a szeretet meghatározására. Az egyik a fileó (filio) szó, ami azt jelenti, hogy úgy szeretlek téged, mint ahogy szeretem a hamburgert, sült krumplit, ahogy szeretek egy kutyát, vagy, ahogy emberi szeretettel esetleg valamennyire tudok szeretni. Az erosz szóval, ami úgy szeret, mint amikor valaki szerelmes. Mindkettő az érzelmeinktől függ. Van a harmadik, amit egyébként nem véletlenül hagytam a végére, pedig ez az első, az agapé, ami attól függetlenül szeret, hogy mit érez. Úgy döntött, hogy szeret. Dicsőség Istennek! Isten ezt a fajta szeretetet, és ezt a fajta békességet hagyta nekünk. Ez a szeretet nem tesz különbséget a között, hogy valaki megbántott, vagy nem bántott meg. Nagyon szeretnénk sokszor visszafizetni azt, amit velünk tettek. Ilyenkor rendszerint figyelmen kívül hagyjuk a Máté 6. 7. fejezeteit. Ahova most egyébként el is fogunk lapozni.

Máté 7,12.

12. Amit akartok azért, hogy az emberek veletek cselekedjenek, mindazt ti is úgy cselekedjétek azokkal; mert ez a törvény és a próféták.

Előbb az evangelizációról beszéltem. Gyakran kimegyünk, és megpróbáljuk leerőltetni oda Jézust. Amikor elkezdtem evangelizálni emberek felé, és akár a kórházban jártam szolgálatra, az egyik legfontosabb dolog az volt, ha valaki ellenállt, vagy azt mondta, hogy ateistának vallja magát, ellenállt, a legcsodálatosabban használható fejezet volt ellene az Efézusi levélben a 3,16-21-es Ige. Imádkozd azokért, akik elveszettek, vagy ellenállnak. Mert a Szent Szellemet munkára tudod fogni. Nem úgy fogjuk munkára a Szent Szellemet, hogy dicsőség Istennek, köszönöm, hogy befogadja az Úr Jézust! Ez egy csodálatos imádság, de valójában szükségünk van arra a munícióna, arra az eszközre, amit Isten adott nekünk, ami minket is megtart, és felépít: Isten Igéjére. Isten Igéje föl van kenve, és annyira szeretem ezt kimondani, hogy tulajdonképpen csak ki kell mondani, amit Isten már kimondott.

Efézus 3,14–21.

14. Ezokáért meghajtom térdeimet a mi Urunk Jézus Krisztusnak Atyja előtt,

15. Akiről neveztetik minden nemzetség mennyen és földön,

16. Hogy adja meg néktek az Ő dicsősége gazdagságáért, hogy megerősödjétek hatalmas erővel az Ő Szelleme által a belső emberben;

17. Hogy lakozzék a Krisztus hit által a ti szívetekben;

18. A szeretetben meggyökerezetek és alapot vegyetek, hogy megérthessétek minden szentekkel egybe, mi a mi szélesség és hosszúság és mélység és magasság.

19. És megismerjétek a Krisztusnak minden ismeretet felülhaladó szeretetét, hogy ekképpen beteljesedjétek az Istennek egész teljességéig.

20. Annak pedig, aki véghetetlen bőséggel mindent megcselekedhet a bennünk munkálkodó erő szerint, feljebb hogyanem mint kérjük vagy elgondoljuk,

21. Néki légyen dicsőség a Gyülekezetben a Krisztus Jézusban nemzetségről nemzetségre, örökkön örökké. Ámen!

Ez annyira vigasztal és bátorít engem! Amikor kérdezi valaki azt, hogy hú, ez milyen jó mondat, ezt honnan vetted? Mondom: Én csak idéztem valakitől, aki már egyszer kimondta. Isten. A mennyei Atya. El Shaddai, aki több mint elegendő. Ámen! Egy elképesztő nagy erőt tud adni az életedben. Nagyon sokan élnek „egyedül vagyok” gondolkodással. Amit persze meg lehet érteni, ha a világ tapasztalataiból az jön, hogy az életünk nagy részét egyedül töltjük, mert megbántanak minket, belénk rúgnak, megsebeznek minket, és úgy érezzük, hogy egyedül vagyunk. De lássuk csak! Itt van egy szó. Úgy érezzük. Nem az érzéseink kell, hogy vezessenek minket, mert az érzéseink bizony megvezethetnek minket. Egy alkalommal, amikor itt voltam, elmeséltem nektek, ahogy az egyik kolléga, akivel nem voltam túlságosan

bensőséges viszonyban, elmondta sok évvel ezelőtt, hogy ő nyugdíjba készül. Kiszálltam az autóból, odajött hozzám, és elmondta. Most képzeljétek el, hogy hajszál híján, amikor kimondta, hogy nyugdíjba megy, majdnem kimondtam azt, hogy hála Istennek! De nem mondtam ki! Összezártam a szám, és de jó, hogy ezt tettem! Amikor megláttam ezt az illetőt, akkor rögtön eszembe jutott a Zsoltárok 39,1. igehely, mely alapján kértem az Urat, hogy amíg a gonosz előttem van, addig a szám legyen csöndben.

Zsoltárok 39,1.

1. Mondám: nosza vigyázok útjaimra, hogy ne vétkezem nyelvemmel; megzabolázom szájamat, amíg előttem van a gonosz.

Aztán eltelték évek. Mikor problémája volt, fölhívott telefonon. Majd imádkozni tudtunk érte. Ha akkor kimondom azt, és visszafizetek azzal, amit a hústestem szerint megérdemel, akkor nem lehetne üdvössége valószínű. Isten használ minket olyan helyeken is, hogy meg sem gondoljuk. Ez az Ő dicsőségére van, ezért ne lankadjatok el csak azért, mert a dolgok nem úgy mennek, ahogy ti elképzeltétek. Nem is tudom, sokszor gondolkozom rajta, hogy a különböző tévécsatornáknál ezek a lakásfelújító, meg ruhakészítő műsorok, meg ételkészítő műsorok mennyire hasznunkra vannak, vagy éppen nincsenek, hiszen az embernek sugallnak egyfajta ötlettárat, másrésről egy állandó nyugtalanságot, hogy ezed még nincs, azod még nincs. A világ például nem kész arra, hogy ezt megfelelő helyen kezelje. Egy kereszténynek, akinek Krisztus az Ura, a Megváltója, tudnia kellene ezt kezelni. A békességet kell választanod, és szándékosan mondom ezt. Ez egy választás. Békességre kell adnod a voksodat! Minden nap, mikor elmész dolgozni, szavazásra mérsz. Viszed a személyigazolványodat, és eldöntheted, hogy az életre, vagy a halálra szavazol. Az életpárti, vagy halálpárti. Jézuspárti, vagy ördögpárti.

Az ördög nincs mindig a nyomunkban. Gyakran harcolnak a keresztények ördögökkel. Az ördög le van győzve! Meg kell tanulunk ellenállni neki, és meg kell tanulunk azt, hogy a lábunk alatt van, és hatalmunk van fölötte. Nem a mi nevünkben, hanem Jézus nevében! Ámen! De ezt vegyük tudomásul, hogy az ellenség minket akar használni abban, hogy a világban nagyobb gonoszságot, és még nagyobb gonoszságot hajtszon végre. Ha nem tudjuk, hogy Jézus adott egy békességet, és nem azt választjuk, akkor megnyitjuk magunkat neki. Én is számtalanszor, és gondolom ti is számtalanszor megnyitottatok magatokat, és olyan dolgokat mondtatok ki, amit nem kellett volna soha kimondani. Ha megtetted, nincs veszve minden, hű és igaz, hogy megbocsássa minden bűnödöt, ha te megvallod azt: Uram, sajnálom! Tudjuk, hogy miért olyan jó ezt mondani az Úrnak, hogy Uram, sajnálom? Megtanít az Úr arra, hogy az embereknek is megtanuld ezt mondani, attól függetlenül, hogy te hibáztál, vagy más hibázott. Halleluja!

Máté 7,12.

12. Amint akartok azért, hogy az emberek veletek cselekedjenek, mindazt ti is úgy cselekedjétek azokkal; mert ez a törvény és a próféták.

Ha most kicsit visszább megyek, a Máté evangéliumába, 6,24. igeverszre. Kétféle szellemiséget nézhetünk meg. Az egyik – ez az első – a Krisztus ügye, és ez a krisztusi Szellem a Szent Szellem, és az az ügy, az a dolog, és az a békesség, amit Jézus hagyott itt. Van a másik, az úgynevezett Mammon, világi, pénz, és anyagiaskodás, hústesti szellemiség. Itt Jézus maga mondja a következőt:

Máté 6,24.

24. Senki sem szolgálhat két úrnak. Mert vagy az egyiket gyűlöli és a másikat szereti; vagy az egyikhez ragaszkodik és a másikat megveti. Nem szolgálhattok Istennek és a Mammonnak.

Senki sem szolgálhat két úrnak. Csak az egyiknek. Ha mérsz szavazni, akkor is csak egyre szavazhatsz. Van ott felsorolva nagyon sok, de csak egyet választhatsz. Nem lehet többet, csak egyet kiválasztani. Le kell adnod a szavazatodat. Annak a tinédzsernek, aki hallott Jézus

Evangéliumáról, és kimegy az utcára, visszamegy abba a lakókörnyezetbe, a halmozottan hátrányos, vagy szegény lakókörnyezetben minden nap le kell adnia a szavazatát, hogy Jézust választja, vagy a drogot. Vagy az erőszakot fogja választani. Minden nap le kell adni a szavazatát. Ha törődünk velük, és bátorítjuk őket, és hallják az Evangélium üzenetét, akkor egyre több fiatal és egyre több ember fogja Jézusra adni a szavazatát. Látnia kell azt a békességet, látnia kell azt a biztonságot, amelyet Jézus nyújt. Milyen biztonság az, ahol a keresztények is egymást ölik, és viszálykodnak? Képtelenség! Kenneth Hagin mondta azt, hogy amikor megjelent neki az Úr Jézus egy látomásban, azt az útmutatást adta, hogy a gyógyítások ajándékait nem arra adtam, hogy a gyülekezet magát gyógyítsa vele, hanem hogy a világot gyógyítsa vele! Hagin először nem értette, aztán megértette, hogy a gyülekezetnek elvileg nem kellene, hogy szüksége legyen gyógyulásra.

Aki Jézusra adja a szavazatát, az Ő békességét követi. Tehát ebben a világban élünk, és a világnak nagy lett a vonzása. Minden gyors. Minden darál, minden szalad. Vannak olyan ismerőseim, akikkel azt hiszem, hogy a leghosszabb beszélgetés az elmúlt öt évben körülbelül 15-20 másodperc volt. Eldarálták, amit akartak, és rohantak. Van olyan, hogy végig sem tudom gondolni, amit esetleg kérdeznek tőlem, de már nincsenek ott, hogy megválaszoljam. Ennyire szaladnunk kellene, tényleg? Ennyire állítjuk be azt, amikor a világ azt mondja, hogy ha nem jössz velünk, akkor le fogsz maradni! Tudom mondani, hogy a lassú víz partot tud mosni. Nagyon szép kavicsokat tud formálni. Inkább építkezz lassabban, és legyen biztos! Inkább mindig a megfelelő világosság szerint lépj, ami neked adatott világosság, aszerint lépj! Ne akarj olyan lépéseket megtenni, amit még nem tudsz! Itt bátorítunk, minden prédikátor elmondja, hogyan tudod végezni a dolgodat, hogyan leszel eredményes. Ne érezze senki úgy, hogy most darálnod kellene, és akkor már ott kellene tartanod. Tedd meg lépéseidet apránként, vagy úgy, ahogy neked tetszik, de lépj! Ez a lényeg. Lépj előre, és lépj előre! Mondjuk ki együtt:

A Jézus nevében, képes vagyok előrelépni Jézussal! Minden nap megteszem a részemet! Ámen!

Ez a mi részünk, hogy meg tudjuk tenni. Különleges dolog ez. Mindjárt be is bizonyítom nektek, hogy meg tudjuk tenni. Lényeges dolog. Menjünk csak vissza ide a 24. versre:

Máté 6,24.

24. Senki sem szolgálhat két úrnak. Mert vagy az egyiket gyűlöli és a másikat szereti; vagy az egyikhez ragaszkodik és a másikat megveti. Nem szolgálhattok Istennek és a Mammonnak.

A fát vassal nem lehet ötvözni. Vagy az egyik, vagy a másik. Megpróbálnak az emberek életmód tanácsadás címén mindenféle dolgot összekutyulni, nem fog menni. Nem fog menni. Az az ember el fog bukni, aki megpróbálja a világi dolgokat, a világi tanácsokat ötvözni az Úréival. Legyen az Úr az első helyen, és ezt érdemes ma leszögezni! Mint látjátok, a világban nincsen bölcsesség. Az a bölcsesség, amit most látunk, azt nem nevezném annak. Krisztusnál viszont ott van. Te kész vagy. Előrelépnél az Evangélium üzenetével, a magad életében is mások életében is. Gyertek el velem a Kolosse levélre, és ha jól emlékszem, amikor legutóbb itt állhattam Isten kegyelméből, ezt az igeverset akkor is felolvastam. Tegyük magunkévá, és hagyjuk, hogy a Szent Szellem kijelentse ezt nekünk. Hagyjuk, hogy megpihenjen a szemünk ezen, és hagyjuk, hogy megértse a szívünk ezt:

Kolosse 1,11–13.

11. Minden erővel megerősítettvén az Ő dicsőségének hatalma szerint minden kitarásra és hosszútúrára örömmel;

Nincs kifogás tehát. Ha Krisztusban vagy, nincs kifogás arra, hogy te képtelen vagy megtenni. Nem akarom azt mondogatni, hogy te képes vagy rá, képes vagy rá, mert ez nem egy motivációs délután, nagyon nem az. Itt Jézusról szól a dolog. Azt mondanám inkább, hogy Jézus képessé tett, és vinni fog, ha mérsz. De lépned kell! Nekem is, neked is. Nem

maradhatunk ott az ágyikóban, otthon csicsikálva, előre kell mennünk! Ámen! Ez a te érdeked egyébként, mert akkor fejlődés lesz. Akkor Istennek a jobb kegyelme tud kiteljesedni. Nem az érdemeid szerint, hanem azért, mert hajlandó vagy, és engedelmes vagy, és meg van írva, akkor mi történik? E föld javaival tudsz élni. Isten a javadra fordítja még a kormányok döntését is. Ámen!

11. Minden erővel megerősítettén az Ő dicsőségének hatalma szerint minden kitarásra és hosszútúrára örömmel;

12. Hálákat adván az Atyának, aki alkalmassá tett minket a szentek örökségében való részvételre a világosságban;

Ott van a világosság. Alkalmassá tett.

13. Aki megszabadított minket a sötétség hatalmából, és átalvitt az Ő szerelmes Fiának királyságába;

Tehát újjászülettünk, és minden nap, mikor meg vagyunk kísértve, hogy ne jól döntsünk, és amikor rosszul döntünk, akkor úgy néz ki a dolog, hogy megszabadított minket az Úr, ott ülünk az Úrral, és tulajdonképpen mégis az ördög javára szavazunk. Ez mégis hogy néz ki? Nem egy hűséges dolog! Ne adj lehetőséget az ellenségnek! Az első, amit le tudok nektek szögezni, nem én, hanem az Ige, amit meg is vallottunk az 1Korinthus 13 alapján, hogy legyél kész mindenkiről a legjobbat feltételezni! Olyan pletykás időkben még nem éltünk, mint mostanában. Mindenkinek van egy véleménye, „én azt gondolom” – és mondja mindenki a magáét, az eszmefuttatásait, a saját elképzeléseit.

Jézus nem változik. Ő ugyanaz. Nem írja a Biblia sehol, hogy változzon el a világ megújítása által, az elméd megújítása által a világ formájára. Nem ír ilyet. Azt mondta, hogy az én békeességemet hagyom néktek, azt kövessétek! Azt mondja, dicsőség Istennek, hogy mindenkiről legyél kész a legjobbat feltételezni. Mondhatja ilyenkor valaki, hogy én ezt nem tudom megtenni. Hazugság! Ez nem igaz. Alkalmassá tett a szentek örökségében való részvételre a világosságban. Itt volt leírva. Krisztusban vagy, kész vagy a világosságot választani. „Én nem tudom megtenni.” Ez nem igaz! Azt választod, hogy nem azt teszed! Nem arról van szó, hiszen mindenki hibázik, ha lemegyek a pulpitról, akár már akkor hibázhatok, vagy most is, de értsd meg, hogy Jézus annyira szeretett téged, hogy az életét adta érted! Nem volt számára lényeges az, hogy mit beszélnek, és mit susog az a sok ezer ember, akik mindenfélét beszéltek róla. Őt ez nem érdekelte. Vállalta a munkát is, vitte a keresztet, ott nem állt meg, és feltámadott a halálból. Persze a feltámadását ugye nagyon befolyásolta az, hogy X Y Z mit mondott róla? És gyorsan visszajött a mennyből, és elpletykálta, hogy Péter, te hallottad, mit mondott? Mit képzelsz magáról? Tudja, hogy én ki vagyok? Jézusnak nem ez volt a természete. Az volt a természete, hogy ha valamit elszúrtak, akkor rögtön odament, és nyakon vágta őket? Nem ez volt a természete. Nevelte őket, mint ahogy te neveled a gyermekeidet. Igen, ez a nevelés időnként szigorú lehet. Az a mi érdekünkben van. Minden egyes alkalommal. Dicsőség Istennek, halleluja!

Gyakran hallom ezt a kifejezést a világban, hogy az idő majd mindent megold. Hadd mondjam el, hogy az idő semmit nem old meg! Nagyon sok olyan közösséget ismerek, ahol esetleg sérelmek történtek, és mivel nem beszéltek róla, nem beszéltek meg, nem rendezték, ezek a sebek csak mélyültek az idők folyamán. Mindig legyél kész rendezni! Te legyél az első! Mondok nektek egy kezdeményező embert. Aki emberként jött a földre, és kezdeményező volt, Jézus. Kezdeményezte azt, hogy a bűneid tisztára legyenek mosva. Kezdeményező volt. Ő az első. Mondok még valakit: Ábrahám. Ábrahám kezdeményező ember volt. Isten nagyon szereti a kezdeményező embereket. Tudjátok, hogy miért? Amikor Lóttal volt az afférjuk, akkor nem azt mondta, hogy na, ide figyelj, Lót! Mindent tőlem kaptál, úgyhogy pucolás innen, elnézést a kifejezésért. Menj innen, ez az enyém! Keress magadnak ott területet, ahol akarsz, különben is mindent nekem köszönhetsz, meg ki vagy te? Nem ezt mondta, hanem odament, és azt mondta, vidd, amid van! Merre mész? Válassz egy tájat!

Ábrahám tisztában volt vele, hogy akármerre megy, Isten áldása ott van az élete felett, és győzedelmes lesz. Nem, ez az enyém, nem adom! Enyém, nem adom. **Mint a kisgyerek.** Megkérdeztem egy alkalommal az iskolában **a gyerekektől, amikor** nagyon jó ízűen **ettek, hogy** mit eszel? Azt mondja: nem adok! Ez az enyém! Én szereztem! Az enyém! Az, ami a tiéd, ha a tiéd, akkor az ilyen labilis. A szőnyeget kihúzzuk alóla, akkor minden borul. Ha kész vagy odaszánni az Úrnak mindent: Uram, **úgyis** amim van, az Tőled van. Hálákat adok az Úrnak. De van egy lényege, hogy nem úgy szánjuk oda magunkat, mert azok elveszik a jutalmukat, hogy jó sokan hallják, hogy: „**Köszönöm,** Uram, mindenem, amim van, Tőled van. Látja-e valaki? Hallja-e valaki?” Nem, menj be a belső szobádba, és **áldd** az Urat azért, amid van! Legyél hálás érte. A másíknak is van? **Hadd** legyen! Amikor összekuporgattad a pénzedet, és végre megvetted a számodra legmegfelelőbb autót, amiről évekig áradoztál, meg szeretted volna megvásárolni. Végre kint áll a garázs előtt, lefényezted, meg minden, és gyönyörködsz benne, dicsőség Istennek, és a szomszédod **hazaállít** egy még két évvel fiatalabb autóval, ami még jobban csillog. Na, akkor most mit teszel? Odamehetsz: „Szomszéd, kérsz egy cappuccinót? Megcsodálhatom a cappuccino mellett az új autódát? Fantasztikus, dicsőség Istennek! Még szebben csillog, mint az enyém. Halleluja!” Nem azt mondjuk, hogy de ez az enyém. Én azt gondolom, én, engem, enyém, most nekem **ide** – nem tudom, hogy mennyi szót lehetne még ide felsorolni az önzésről.

Szánd oda az Úrnak **mindenedet!** Halleluja! Szánd oda! Legyél elhatározva ebben! Különben is, ha nem szánod oda, akkor olyan ingatag lesz, mint ami a világé. A világé nagyon-nagyon ingatag. **Bármerre is nézünk,** a világi dolgokat **próbálják** betölteni a **szívünkbe.** Reggel, ha megnézed a tévéhíradót, **amit** egyébként nem érdemes megnézni, de ha hétkor vagy fél nyolckor megnézed, általában mikorra én beérek az iskolába, már nem aktuális, ami ott lement. Ennyire ingatag a világ. Jézus, amit a kereszten elvégzett, képzeld el, az ma is aktuális, és mindaddig aktuális lesz, míg be nem végzi, amit tervezett. Dicsőség Istennek! Ez itt a lényeg. Volt olyan, hogy mondtam azt embereknek, hogy: Figyelj, hallottad? Azt mondja: mit? Mit? Jézus feltámadt a halálból! Jézus feltámadt a halálból! Azt mondja: Hááát... Ha ez nem **örömhír,** akkor mi az? Nyertem kétszáz forintot a lottón? Most komolyan? Jézus feltámadt a halálból! **Halleluja!** Örültök? Halleluja! Dicsőség Istennek! Ez annyira csodálatos, hogy a Jézus nevére minden térd meghajol: mennyieiké, földieké, föld alatt valóké. Mindent kész megtenni Isten, amit te hajlandó vagy elhinni. Az mondja valaki, hogy: elvárom. Az elvárás nem egy fizikai dolog, az nem olyan, mint amikor várom a buszt. Az elvárás egy szellemi természetű dolog, és az Ige termi meg bennünk. Az Ige segít minket hozzá. Nem csak úgy, hogy vagyunk, és várunk ötven évet, és nem történik semmi. Az Ige munkálja ki bennünk, ha azt oda betöltjük.

Isten adott egy lehetőséget arra, és minden nap ad egy lehetőséget arra, hogy a békességet válasszuk. A szomszédainkkal, a barátainkkal, a gyülekezeti tagokkal, a pásztorral szemben, mindenkivel szemben. Ez a te lehetőséged! Minden nap egy új lehetőség! Amikor csörög az óra reggel, akkor el tudod mondani: Dicsőség Istennek, ma is teszünk valamit, Uram! **Vigyél** oda, ahova mennem kell! Eszedbe fog jutni, hogy találkozol **aznap olyan** emberekkel, akiket nagyon szívesen kihagynál **a napirendből,** de eltökéled, hogy: **Na,** Uram, most meg fogsz arra tanítani, hogyan tegyem úgy, ahogy te tetted! Előfordul, hogy az ember kijön a sodrából? Elő bizony! Előfordul, hogy az ember fölbosszantja magát egy-egy dolgon? Elő. Azt mondja az Ige, hogy: **Ám** haragudjatok, de ne vétkezzetek! Tedd rendbe magadban, ne várj **másnapig!** Ha van egy problémád valakivel, akkor ne várj még két napig! „Hát, alszom még **rá** egyet.” **Ne** aludj rá egyet se, hanem menj, ülj le az Úr elé, és rendezd a dolgodat! Ti biztosan ügyesebbek vagytok ebben, mert ha nekem még várnom kell egy olyan dologra, hogy rendezzem, és várnom kell egy hetet, azt az egy hetet végig fogom izgulni. Úgyhogy én abban a pillanatban, amikor elvégeztem az Úrral a dolgomat, veszem a telefont, és azonnal **hívom, akivel rendezni kell a dolgomat,** és még két percet sem **várok.** Nekem gátolja a szívemet, nem

tudok előre menni addig, amíg a dolgomat nem végeztem el. Bátorítalak benneteket, hogy ne váljatok ezzel kapcsolatban érzéketlenné! Isten szeretete mindig legyen az első helyen, bármi történik! Ha nem vagy nyájas természetű, ne legyél az! Ez nem befolyásolja Isten szeretetét.

A szeretetnek cselekedetei vannak. A hitnek cselekedetei vannak. Azt tedd meg, amiben hitben tudsz lépni, és ne azt tedd meg, amit a másik elvár tőled. Azt tedd meg, amit te hitben saját világosságod szerint az Igéből már meg tudsz tenni! Akkor tudsz növekedni, és nem akkor, amikor mindenfélét megteszel, amit elvárnak. Elvárás mindig van! Az elvárás ne bántson senkit! Az elvárás olyan szempontból jó, hogy van, hogy tudjuk, van mi felé fejlődni. De ez ne bántson minket! Ha valaki azt mondja, hogy még ebben fejlődhetünk, akkor fejlődjünk benne! Dicsőség Istennek! Emlékszem azokra a gyerekekre, akik legelőször érkeznek meg hozzám, és a kezükbe veszik a hangszert. És ők akarnak lenni a gitárvirtuózok, meg a hangszervirtuózok. Rögtön, már a második zeneóra után azt kérdezik, hogy: Mikor mehetünk a zenekarba? Mondom: Szívem, kilenc éves vagy, második alkalommal fogtál a kezembe hangszert. Nem úgy megy az! Türelem, gyere és gyere és gyere! Tudjátok, hogy egy nagyon megrendítő szám az, hogy tíz gyermekből kilenc nem marad meg. Elmennek, azt mondják: Nem bántak úgy velem! Jön a szülő, hogy: Hát, megillette volna ez a bánásmód – amit egyébként meg is kapott, de még nem tart ott, hogy tudjuk ott használni, hogy abban öröme legyen. Amikor az az egy kitart, és eljut oda, hogy: Na, jól van, gyerek! Gyere, kapsz egy hangszert, ülj be! És megérzi azt, hogy az egész, amit véghezvisznek, abban benne van a keze munkája. Akkor tudja azt, hogy megérte várni, megérte végigcsinálni. Szembetalálkozom vele, amikor 18 éves lesz, és azt mondja: Tanár úr, megvan a szakmunkás vizsgám, megvan az érettségim! Akkor tudom, hogy az a pár év, amíg ő kitartott alsós kora óta, az meghozta a gyümölcsét.

Tudjátok, volt egy tanuló, akinek mindig szakadt ruhái voltak. Nagyon szerettem volna én valamilyen úton-módon vásárolni neki egy ruhát, de valahogy visszatartattam ettől. És képzeljétek el, hogy nagyon jó volt, hogy nem tettem meg, mert az első alkalommal, amikor beült a zenekarba, az utolsó pénzét, mindenét fehér ingre és nadrágra költötte. Hogy ő úgy fog ott ülni! Azt mondta, hogy ne mondják, hogy a tanár úr ilyen ágrólszakadtakkal foglalkozik! Azt mondtam, hogy: Ugyan már, ne viccelj! Ha te bejössz a gyülekezetbe, vagy végzed a dolgod, vagy kimész a villamosmegállóba, akkor te vagy az, akivel Jézus foglalkozik azóta, amióta csak megszületél. Nem az üdvösséged óta foglalkozik veled. Előtte is foglalkozott már veled, hogy odakerülj Őhöz. Tekints úgy magadra – ne helyezd mások elé magadat –, mint aki a Király gyermeke! Nem neked kell félni attól, hogy mikor jön az ördög, hanem tegyél valamit ezért a világot! Mert a világ szenved, és nagy bajban van. Mutasd meg Krisztus világosságát az Ő szeretete által!

Az 1Péter 3-ból olvassuk. A szeretetről szól, férfiaknak, de mondhatnék hölgyeket is. A házastársak nagyon szeretik gyepálni egymást, hogy mit kellene a másiknak megcsinálni. És akkor szoktuk hallani, hogy: Ja, pasik! Ja, nők! Mindig ezt lehet hallani. Nem kell ezt tenned! Szerethetsz valakit úgy, mint ahogy az Úr szeret téged. Egy döntés alapján, úgy, ahogy van. És imádkozol a másikért. Sohase felejtjük el, hogy a mi részünk elsősorban az imádkozás. A hiba felfedésének szolgálata nem szokott a miénk lenni, azt hadd tegye meg az Úr! Ő úgy is jobban tudja kezelni, mint mi.

1Péter 3,7–11.

7. A férfiak hasonlóképpen, megértően éljenek együtt feleségükkel, az asszonyi nemmel, mint gyöngébb edénnyel, megadván nekik a tiszteletet, mint akik örökös társak az élet kegyelmében; hogy a ti imádságaitok meg ne hiúsuljanak.

Ha egy házasságban meghiúsul az imádság az egyet nem értéssel, mennyivel inkább egy gyülekezetben? Hiszen van a vőlegény, meg a menyasszony. Együtt kell működni!

8. Végezetre mindnyájan legyetek egyértelműek, együttérzők, atyafiszeretők, irgalmasak, előzékenyek:

Láttam egyszer két kínai embert egy bevásárlóközpont előtt, akik annyira udvariasak akartak lenni egymással, hogy mindketten **hajlongtak, és** azt mondták **egymásnak**, hogy: **Tessék, menjél te!** Végül is odamentem, és azt mondtam az egyiknek, hogy: **Tessék befáradni!** És befáradtak. Nem tudom, **ha én nem lépek közbe, talán ítéletnapig** is ezt csinálták volna. Ennyire előzékenyek voltak. Amikor előzékenységről van szó, mindig eszembe jut ez a kép.

9. Nem fizetvén gonosszal a gonoszért, avagy szidalommal a szidaloméért; sőt ellenkezőleg, áldást mondjatok, tudva, hogy arra hivatatok el, hogy áldást örököljetek,

10. Mert aki akarja az életet szeretni, jó napokat látni, tiltsa meg nyelvét a gonosztól, és ajkait, hogy ne szóljanak álnokságot:

11. Forduljon el a gonosztól, és cselekedje a jót; keresse a békességet, és kövesse azt.

Nem azt mondja, hogy egyszer majd csak **elmege** a gonosz, mert megunta, hanem te tegyél valamit: **fordulj el a gonosztól!** Itt hivatkozom a János evangéliumra, ahol **azt** olvastam: **te választod meg a békességet.** Mindenkielőfordul, hogy hibázik, de hogy ott maradunk-e azon a talajon, a hibáztatás, vagy a kárhoztatás talaján, az már rajtunk múlik. Jézus mindig kész segítséget nyújtani. **Ha** akkor megtette, amikor még elveszettek voltunk, mennyivel inkább **megteszi**, amikor már az övéi vagyunk. Dicsőség Istennek!

Csináltunk egyszer egy ilyen **tartalmú** videót, hogy ne helyezd magad mások fölé! Ne akard állandóan azt mutatni, hogy a másiknál én jobb vagyok! Az egyik kedvenc történetem erről, amikor megvásároltuk ezt az autót, amivel most is jöttünk, nagyon örültem, hogy milyen jó gyors. Éppen **kimondtam**, hogy: **Jaj**, milyen jó gyors autó, milyen jól gyorsul, dicsőség Istennek! – amikor jött egy sportautó mellettem, és úgy elment, hogy a nyomát sem láttam. Annyira mondtam, hogy milyen jó ez az autó, de hát van jobb. Tudjátok, akármilyen jók lehetünk, sőt mennyire jónak tartjuk magunkat, Isten **fog mutatni egy jobbat.** Mindig van hova fejlődni, de ez ne kárhoztasson! **Hozd meg békességben a döntést,** és amennyire csak tudod, **tiszteld meg a másikat azzal a tisztelettel,** ami megilleti!

Szeretnék nektek mutatni három könyvet. Sorrendileg, amit én olvastam, az első a Biblia volt, a második könyv „Szeretet az út a győzelemhez”, a harmadik könyv „Mi a hit?” című füzetke. Ez a három könyv volt az, amit az életemnek a legnehezebb időszakában Isten használt **a problémám megoldásában.** Nem biztos, hogy nálad is ezeket fogja használni, de maga ez a könyv – itt Isten magasztaltatik fel, nem Kenneth Hagin, aki Istennek megáldott szolgája volt – segít neked szeretetben olvasni a Bibliát, nehogy véletlenül az ismeret fel-fuvalkodottá tegyen. Mert egy intellektuális világban élünk. Mindenki mindent tud. Mindenkiről tud mindenki mindent. Mindenkiről elmondja, hogy miért úgy. Szerintem senkinek nincs ilyenre szolgálati elhívása. Ha jól gondolom, nincsen. Úgy hiszem, hogy szolgálati **elhívásunk** az Evangélium hirdetésére van, és ha **odalapozunk,** akkor a Márk evangélium 16-os fejezetében megtaláljuk:

Márk 16,15–18.

15. És monda nekik: Elmenvén e széles világra, hirdessétek az Evangéliumot minden teremtésnek.

16. Aki hiszen és megkeresztelkedik, üdvözülni; aki pedig nem hiszen, elkárhozik.

Itt **is,** bár nem szoktuk mondani, de élénk tár egy választási lehetőséget: **hiszel,** vagy nem. Nincs olyan, hogy ebből is egy kicsit, abból is egy kicsit. Azt mondja: **akik hisznek,** ilyen jelek követik: **az** én nevemben. Tehát nem azt mondja, hogy dr. **Akárki** kimehet, és ő **majd biztosan** ördögöket fog üzni. Nem, hanem azt mondja, hogy **aki hisz.** Kis Pista Jóska, halászember, gyermek, akárki, aki hisz, ilyen jelek követik. Azt mondhatjuk, hogy a jelek tekintetében csak abban van különbség köztünk, hogy mi az, amit hajlandóak vagyunk elhinni az Igéből, hogy az Ige mennyire él ott a szívünkben. És mennyire használjuk azt az Úr szeretetére, és nem arra, hogy a másikat fejbe hajtsuk vele, **ha** nem jót tett. Ez egy lényeges dolog! Volt már rá példa, nem egyszer, nem kétszer, sajnos, hogy eldobtam én is az Igét, hogy **nesze,** itt van, **mert** így kellett volna csinálnod! Tudjátok, hogy egy pár órán belül **visszatalált,**

fejen talált engem is? Mert én ugyanazt csináltam, de azt nem voltam hajlandó elfogadni, mert azt én tettem. Hát én is ugyanúgy cselekedtem!

Legyél hajlandó akkor is a bűnbánatra, és azt mondani, hogy: Én is elhibáztam, bocsáss meg, Uram! Ha ezt megtetted, akkor menj oda a másikhoz is, ne csak az Úrtól kérjél bocsánatot. Azt mondd, már az Úrtól bocsánatot kértem, el van rendezve, és jön a másik, rád se néz. Beszélj vele is, rendezd le vele is! Nagyon sokszor, mivel emberek vagyunk, szükségünk van arra, hogy beszéljünk egymással. Nem összeszorított szájjal, felakadt szemmel kell, hogy egymás mellett álljunk, hanem beszélgetnünk kell egymással. Fontos! Képzeld el egy kapcsolatot, és az egyik azt mondja, hogy: Elrontottam valamit, és írok a másiknak egy sms-t, hogy sajnálom. Hát írhat szívesen neki egy sms-t, de szerintem a személyes beszédet semmi nem fogja pótolni. Ezért a legjobb, ha túl messze van, akkor hívd fel telefonon. Legyél kezdeményező! Jusson eszedbe róla Jézus, Ábrahám, és a kezdeményezők. Mind gazdagok voltak, mind bőségben voltak, kenettel teljesek voltak.

17. Azokat pedig, akik hisznek, ilyen jelek követik: az én nevemben ördögöket űznek; új nyelveken szólnak.

18. Kígyókat vesznek föl; és ha valami halálost isznak, meg nem árt nekik: betegekre vetik kezeiket, és azok meggyógyulnak.

Az egyik nagy ellenségünk a mindennapok során az, hogy magunkra vesszük és elfogadjuk, hagyjuk magunkat sodortatni az összezavarodottságtól, emberek véleményétől. Mert mindenkit befolyásolnak az emberek véleményei. Még azokat is, akik azt mondják, hogy nem érdekli őket. Szoktam látni olyan Facebook posztokat, hogy: Nem érdekel, mert azok ilyen-olyan emberek, én úgyis azt csinálom, ezt csinálom, mindenki azt gondol, amit akar! Drágám, ha nem érdekelne, nem írtál volna ki posztot! De hangot ad a véleményének. Akit tényleg nem érdekel, az nem foglalkozik vele, hanem az a lényegen tartja a szemét. Ez egy fontos dolog! Összezavartság: ezek lehetnek kígyók, hajótörés, bántások, minden, ami összejön. Tegnap a hatvani istentiszteleten ezt a fejezetet olvasták fel, és szeretnék ehhez elmenni. Itt olvashatunk egy olyan esetet, amikor Pálnak kezelnie kell egy helyzetet.

Apostolok cselekedetei 28,1–2.

1. És miután szerencsésen megmenekültek, akkor megtudták, hogy Máltának nevezetik az a sziget.

2. A barbárok pedig nem közönséges emberséget cselekedtek mivelünk: mert tüzet gerjesztvén, befogadának mindnyájunkat a rajtunk való záporért és a hidegért.

Képzeljétek el, két hét hajófogság után kiveti őket a vihar a partra, oda, ahol barbárok laknak. Soha jobb helyre! Ugye? Barbárok vannak ott. Milyen békés hely lehet! De volt Pálnál valami, amit a szívébe kapott. A szívébe kapott valamit, ami megtartotta őt is, és megtartotta azokat is, akik vele voltak. Ehhez lapozzunk az Apostolok cselekedetei 27,22-re:

Apostolok cselekedetei 27,22–25.

22. Mindazáltal mostanra nézve is kérlek benneteket, hogy jó reménységben legyetek; mert senki sem vész el közületek, hanem csak a hajó.

23. Mert ez éjjel mellém álla egy angyala az Istennek, akié vagyok, akinek szolgálok is, Pál tesz egy nagyon jó megvallást. Amikor nehéz helyzet van, akkor nem a mások véleményét, meg a dühödöt kell elmondani, hanem azt kell elmondani, amit Isten mond rólad. Ilyeneket, hogy: Dicsőség Istennek! Áldott vagyok! A dolgok jól mennek. Kinyitod a szemed reggel az ágyban: Köszönöm, Uram, ezt a napot is. Dicsőség Neked! A dolgok jól mennek!

Ez meghatározza a lépéseidet, még a kávé is jobban fog esni.

24. Ezt mondván: Ne félj Pál! A császár elé kell néked állanod. És ímé az Isten ajándékba adta néked mindazokat, kik teveled hajóznak.

25. Annakokáért jó reménységben legyetek, férfiak! Mert hiszek az Istennek, hogy úgy lesz, amint nékem megmondatott.

Ez a kijelentés nem csak itt volt. Időnként túl sok információ kering az interneten is, esetleg túl sok tanítást hallgatsz meg, és nem jut tovább az elmédnél. Hallgass meg egyet, de az jó minőségű legyen, jusson le a szívedig! Mert az elméd nem fog téged megtartani. A szívedben levő kijelentés az, amit odatervezett Isten, és meg fog tartani, ha azt választod. Keresd a békességet, kövesd azt! Azt kell választanod!

S akkor menjünk tovább. Hajótörés, két hét után partra vetődtek, de barbárok közé. Azt mondja, hogy az Isten kegyelme miatt befogadták őket a barbárok. Most úgy őszintén, te ott maradnál egy olyan helyen, ha partra vetődtél is, ahol mondjuk szentinelézek élnek? Azok kannibál törzsek még most is. Hát nem az lenne az első hely, ahol nyaralni szeretnél, mert ott te leszel este a főfogás, ha nincs ott Isten kegyelme. De Isten kegyelme itt volt, és ajándékba adta nekik az embereket.

Apostolok cselekedetei 28,3–4.

3. Mikor pedig Pál nagy sok venyigét szedett és a tűzre tette, egy vipera a melegből kimászva, az ő kezére ragada.

4. Mikor pedig látták a barbárok az ő kezéről függeni a mérges kígyót, mondják egymásnak: Nyilván gyilkos ez az ember, kit nem hagyja élni a bosszúállás, noha a tengerből megszabadult.

Hajótörés, barbárok, vipera. És nem tudta megölni, pedig akár egy egyszerű kígyómarás is halálos lehet. Azt mondja, a barbárok látták a kezéről függeni a kígyót. Abba nem ici-pici mérég ment, hanem ment bőven. Mit tudott tenni? Az ellenség semmit nem tudott tenni, mert Pál még nem végezte be a futását. Ott volt benne Isten Igéje, ami megtartotta őt. Képtelen volt neki ártani. Az ördög nem tudott neki ártani. Pál nem az ördöggel paktált le, nem azt választotta, nem a körülményekről tett megvallást. Nem azt mondta el, hogy: Mennyire szerencsétlen vagyok! Mert nem elég, hogy a hajó kivetett a partra, barbárokkal találkozok, és még a kígyó is megmar! Nem ezt kezdte el mondani, hanem tette azt, amiben hitt, és előrement. Tudta, hogy amit Isten mondott neki, az őt meg fogja tartani. Amit Isten küldött neked – a Kolosse levélre visszautalnék –, alkalmassá tett a szentek örökségében való részvételre. Ha azt választod, akkor meg fog tartani. Mindegy, hogy koronavírus, ilyen vírus, olyan vírus, te válaszd az életet, hogy élhess!

De neki, minekutána a kígyót lerázta a tűzbe, semmi baja nem lett. Tudjátok, hogy mivé lett ez az esemény? Evangelizációs alkalommá. Az emberek megtértek! Nem javasolom azért, hogy a csörgőkígyóval marasd meg magad, és így evangelizálj, de ebben az esetben Isten a javára fordította. Pál csak azt tette, amiben hitt, amit az Úr mondott neki. Kilépett és ment. Elvétette, biztos volt benne bőségesen hiba is, de akkor is azt tette, azt választotta. Te is azt válaszd! Például ha itt imádkozunk, akkor megtisztelheted az Urat azzal, hogy hálát adsz, fölemeled a kezed, és nem a mai ebédet beszéled meg a szomszáddal, hanem imádod az Urat. Dicsőség Istennek!

Láttam tegnap egy embert, hogy a taxiban imádkozott. Nyomaszthatta valami, és elkezdett imádkozni. És a taxisofőr levette a sapkáját. Megtisztelte azt, ami a másíknak fontos volt. Hiszem azt, hogy itt mindenkinek nagyon fontos, hogy az Úr jelenlétében teljeseek maradjunk. Akkor maradj itt! A másíkért, magadért meg tudod tenni, hogy egy akaraton legyünk. Ez egyébként az egységnek az első lépése. A zenekarban, vagy az iskolai foglalkozáson senki nem áll föl addig, amíg azt nem mondjuk, hogy vége, és azt nem mondom, hogy haza lehet menni. Sőt, mikor mondom, hogy haza lehet menni, még utána se indulnak el, ott akarnak még maradni. Van, mikor beülnek az autómba. Kinyitom előbb az autót, hogy bepakoíljak, és ekkor beülnek, elbúíznak, hogy vigyem őket ide, meg oda, meg amoda. Búíj be az Úrnak a szekerébe, és sehova ne menjél, amíg azt nem mondja, hogy: Na, jól van, menjetek békességgel! Legyetek békességben és szeretetben. Amúgy meg megyek veíetek. A világról csak annyit, amit az Apostolok cselekedetei 28,27 versében ír, ezt értelmezem 2020-ra, erre az időszakra:

Apostolok cselekedetei 28,27.

27. Mert megkövéredett e népnek szíve, és füleikkel nehezen hallanak, és szemeiket behunyják; hogy szemeikkel ne lássanak, füleikkel ne halljanak, szívükkel ne értsenek és meg ne térjenek, és meg ne gyógyítsam őket.

Nem azt mondja, hogy nincs szemük a látásra, hanem **azt, hogy** behunyják, hogy ne lássanak, **mert** nem akarnak látni. Nem azt mondja, hogy szerencsétlen nem tudja, hanem ő hunyja be a szemét. De Isten elől nem lehet elbújni. Isten ott van veled. Ámen.

De mindig van számotokra Istennek egy ajándéka, egy csoda Listában. **Egy**, aki oda-kúszik, és föl fog állni. **Egy** az Ékes kapunál, aki föl fog állni. **Egy** a villamosmegállóban, egy a kisboltban, **harmincezer** ember az arénánál, akik meggyógyulnak, és jönnek, és jönnek. Ez az időszak következik, és a gyülekezet készen fog erre állni. Ne hagyjátok magatokat manipulálni az ellenségtől, mert egyébként nevetséges, **amivel befolyásolni akarnak!** Figyeljétek meg, hogy mindig ugyanazokat mondja! Az emberek szája által mindig ugyanaz a szöveg. Legyen a szádból mindig ugyanaz a jézusi beszéd minden **nap**, mindenkor. Annál is inkább, mert a fiataloknak a jövőjét nagyon nagymértékben meg fogja határozni. Volt olyan, akinél a gyümölcsök nem akkor értek be, hanem **hat-hét** év múlva értek be, de beértek. Amikor kimész vetni, és kimész a dolgaikat végezni, úgy végezd, hogy: **Ennek bizony nagy aratása lesz!** **Nem** miattam, hanem az Úr miatt. Ne felejtjük el a magunk voksát és szavazatát a szeretetre és **Jézus** békességre!

Adnunk kell Jézusnak valamit, amivel dolgozhat, Ő a megvallásaink Főpapja. Úgyhogy ki fogjuk mondani a következőt: Köszönöm, Uram, hogy szeretsz engem. Köszönöm, hogy a Te szereteted soha el nem múlik, nem halványul el, nem avul el, nem ér véget. Képesé tettel engem, minden helyzetet tudok kezelni. **Kész vagyok arra, hogy mindenről a legjobbat feltételezzem.** Mindenkiről a legjobbat fogom feltételezni. Köszönöm, Uram, hogy vagy nekem! Hajlandó vagyok, és engedelmes. Megteszem a magam lépését, **nem** a másikat teszem meg. Nem azt mondom **meg**, hogy **másoknak** mit kellene **tenniük.** **A** saját világosságomban fogok **előrelépni**, a Jézus nevében. Ámen.

* Az idézett Igék a KSZE revideált Bibliából származnak, amely a King James kiadás számozását követi. A függőleges vonallal jelzett részek más fordításból származnak.